

THE characteristic space phenomenon which sets off each local creation from all others is the presence of the Creative Spirit. All Nebadon is certainly pervaded by the space presence of the Divine Minister of Salvington, and such presence just as certainly terminates at the outer borders of our local universe. That which is pervaded by our local universe Mother Spirit is Nebadon; that which extends beyond her space presence is outside Nebadon, being the extra-Nebadon space regions of the superuniverse of Orvonton -- other local universes.

While the administrative organization of the grand universe discloses a clear-cut division between the governments of the central, super-, and local universes, and while these divisions are astronomically paralleled in the space separation of Havona and the seven superuniverses, no such clear lines of physical demarcation set off the local creations. Even the major and minor sectors of Orvonton are (to us) clearly distinguishable, but it is not so easy to identify the physical boundaries of the local universes. This is because these local creations are administratively organized in accordance with certain *creative* principles governing the segmentation of the total energy charge of a superuniverse, whereas their physical components, the spheres of space -- suns, dark islands, planets, etc. -- take origin primarily from nebulae, and these make their astronomical appearance in accordance with certain *precreative* (transcendental) plans of the Architects of the Master Universe.

One or more -- even many -- such nebulae may be encompassed within the domain of a single local universe even as Nebadon was physically assembled out of the stellar and planetary progeny of Andronover and other nebulae. The spheres of Nebadon are of diverse nebular ancestry, but they all had a certain minimum commonness of space motion which was so adjusted by the intelligent efforts of the power directors as to produce our present aggregation of space bodies, which travel along together as a contiguous unit over the orbits of the superuniverse.

KARAKTERISTIČNI prostorni fenomen po kojem se svaka lokalna kreacija razlikuje od svih drugih je prisutnost Stvaralačkog Duha. Cijeli Nebadon definitivno je prožet prostornom prisutnošću Božanske Služiteljice Salvingtona, i takva prisutnost jednako definitivno završava na vanjskim granicama našeg lokalnog svemira. Ono što je prožeto Majčinskim Duhom našeg lokalnog svemira je Nebadon; ono što je izvan njezine svemirske prisutnosti je izvan Nebadona, kao što su izvannebadonska prostorna područja supersvemira Orvontona – drugi lokalni svemiri.

Dok upravna organizacija velikog svemira otkriva jasnu podjelu između vlada središnjeg svemira, supersvemira i lokalnih svemira, i dok su ti odjeli astronomski paralelni odvajanju prostora Havone od sedam supersvemira, nema takvih jasnih linija fizičkog razgraničenja unutar lokalne kreacije. Čak su i glavni i manji sektori Orvontona (za nas) jasno različiti, ali nije tako lako identificirati fizičke granice lokalnih svemira. To je zato što su te lokalne kreacije administrativno organizirane u skladu sa određenim *stvaralačkim* principima koji uređuju segmentaciju ukupnog energetskog naboja supersvemira, dok njegove fizičke komponente, sfere prostora – sunca, tamni otoci, planete, itd – vuku podrijetlo prvenstveno iz maglica, a to im daje astronomske izgled u skladu s određenim *predstvaralačkim* (transcendentalnim) planovima Arhitekata Glavnog Svemira.

Jedna ili više – čak i mnoge – maglice mogu biti obuhvaćene unutar područja jednog lokalnog svemira, kao što je Nebadon fizički sastavljen iz zvjezdanih i planetarnih potomaka Andronover i drugih maglica. No sfere Nebadona su raznolikog magličnog podrijetla, ali su sve imale određenu minimalnu sličnost prostornih pokreta koji su tako prilagođeni zahvaljujući inteligentnom djelovanju direktora snage da su proizveli naše sadašnje agregacije svemirskih tijela koje zajedno putuju kao povezane jedinice preko orbita supersvemira.

Such is the constitution of the local star cloud of Nebadon, which today swings in an increasingly settled orbit about the Sagittarius center of that minor sector of Orvonton to which our local creation belongs.

1. THE NEBADON POWER CENTERS

The spiral and other nebulae, the mother wheels of the spheres of space, are initiated by Paradise force organizers; and following nebular evolution of gravity response, they are superseded in superuniverse function by the power centers and physical controllers, who thereupon assume full responsibility for directing the physical evolution of the ensuing generations of stellar and planetary offspring. This physical supervision of the Nebadon preuniverse was, upon the arrival of our Creator Son, immediately co-ordinated with his plan for universe organization. Within the domain of this Paradise Son of God the Supreme Power Centers and the Master Physical Controllers collaborated with the later appearing Morontia Power Supervisors and others to produce that vast complex of communication lines, energy circuits, and power lanes which firmly bind the manifold space bodies of Nebadon into one integrated administrative unit.

One hundred Supreme Power Centers of the fourth order are permanently assigned to our local universe. These beings receive the incoming lines of power from the third-order centers of Uversa and relay the down-stepped and modified circuits to the power centers of our constellations and systems. These power centers, in association, function to produce the living system of control and equalization which operates to maintain the balance and distribution of otherwise fluctuating and variable energies. Power centers are not, however, concerned with transient and local energy upheavals, such as sun spots and system electric disturbances; light and electricity are not the basic energies of space; they are secondary and subsidiary manifestations.

The one hundred local universe centers are stationed on Salvington, where they function at the exact energy center of that sphere. Architectural spheres, such as Salvington, Edentia, and Jerusem, are lighted,

Takva je konstitucija lokalnog zvjezdanog oblaka Nebadona, koji se danas njiše u sve ustaljenijoj orbiti oko zvijezda Strijelca, središta tog manjeg sektora Orvontona kojem naša lokalna tvorevina pripada.

1. NEBADONSKI CENTRI SNAGE

Rajski organizatori sile iniciraju pokretanje spiralnih i drugih maglica, matičnih kotača sfera prostora; a nakon maglične evolucije gravitacijskog reagiranja na ove aktivnosti, njihovu ulogu u nadkozmičkog funkciji preuzimaju centri snage i fizički kontrolori, koji potom preuzimaju potpunu odgovornost za usmjeravanje fizičke evolucije nadolazećih generacija zvjezdanog i planetarnog potomstva. Taj fizički nadzor i uprava nad predsvemirom Nebadonom je, nakon dolaska našeg Sina Stvoritelja, odmah koordiniran sa njegovim planom kozmičke organizacije. U domeni ovog Rajskog Sina Božjeg, Vrhovni Centri Snage i Glavni Fizički Kontrolori surađuju s kasnijim pojavljujućim Morontija Nadzornicima Snage i drugima koji proizvode taj golemi kompleks komunikacijskih vodova, energetske krugova i putanja snage koji čvrsto veže mnogobrojna svemirska tijela Nebadona u jednu integriranu administrativnu jedinicu.

Sto Vrhovnih Centara Snage četvrtog reda trajno su dodijeljeni našem lokalnom svemiru. Ta bića primaju dolazne putanje snage iz trećeg reda centara sa Uverse i prenose je postepeno dolje u modificirane krugove centrima snage naših zvijezda i sustava. Ovi centri snage, u suradnji, funkcioniraju u cilju proizvodnje živih sustava kontrole i izravnjanja koji djeluju na održavanju ravnoteže i distribucije inače promjenjivih i varijabilnih energija. Centri snage, međutim, ne bave se prolaznim i lokalnim energetske previranjima, kao što su sunčeve pjege i sustavni električni poremećaji; svjetlo i struja nisu osnovne energije prostora; to su sekundarne i pomoćne pojave.

Sto lokalnosvemirskih centara su stacionirani na Salvingtonu, gdje funkcioniraju na točno određenom energetske centru te sfere. Arhitektonske sfere, kao što su Salvington, Edentija i Jeruzem, su osvijetljene,

heated, and energized by methods which make them quite independent of the suns of space. These spheres were constructed -- made to order -- by the power centers and physical controllers and were designed to exert a powerful influence over energy distribution. Basing their activities on such focal points of energy control, the power centers, by their living presences, directionize and channelize the physical energies of space. And these energy circuits are basic to all physical-material and morontia-spiritual phenomena.

Ten Supreme Power Centers of the fifth order are assigned to each of Nebadon's primary subdivisions, the one hundred constellations. In Norlatiadek, your constellation, they are not stationed on the headquarters sphere but are situated at the center of the enormous stellar system which constitutes the physical core of the constellation. On Edentia there are ten associated mechanical controllers and ten frandalanks who are in perfect and constant liaison with the near-by power centers.

One Supreme Power Center of the sixth order is stationed at the exact gravity focus of each local system. In the system of Satania the assigned power center occupies a dark island of space located at the astronomic center of the system. Many of these dark islands are vast dynamos which mobilize and directionize certain space-energies, and these natural circumstances are effectively utilized by the Satania Power Center, whose living mass functions as a liaison with the higher centers, directing the streams of more materialized power to the Master Physical Controllers on the evolutionary planets of space.

2. THE SATANIA PHYSICAL CONTROLLERS

While the Master Physical Controllers serve with the power centers throughout the grand universe, their functions in a local system, such as Satania, are more easy of comprehension. Satania is one of one hundred local systems which make up the administrative organization of the constellation of Norlatiadek, having as immediate neighbors the systems of Sandmatia, Assuntia, Porogia, Sortoria, Rantulia, and Glantonion. The Norlatiadek systems differ in many respects,

grijane i opskrbljene energijom metodama koje ih čine sasvim neovisnim od sunaca prostora. Ove sfere su izgrađene – napravljene po narudžbi – od strane centara snage i fizičkih kontrolora, te su dizajnirane da ispolje snažan utjecaj na distribuciju energije. Temeljeći svoje aktivnosti na tim žarišnim točkama kontrole energije, centrima snage, njihovim živim prisutnostima, usmjeravaju i kanaliziraju fizičke energije prostora. A ovi energetske krugovi predstavljaju osnovu za sve fizičko-materijalne i morontija-duhovne pojave.

Deset Vrhovnih Centara Snage petog reda dodjeljuje se svakoj Nebadonskoj primarnoj podvrsti, a u svaku od njih ulazi sto zvijezda. U Norlatiadeku, vašem zvijezdu, oni nisu stacionirani na središnjoj sferi, nego se nalaze u središtu ogromnog zvjezdanog sustava koji čini fizičku jezgru zvijezda. Na Edentiji postoji deset povezanih mehaničkih kontrolora i deset frandalanksa koji su u savršenoj i stalnoj suradnji sa susjednim centarima snage.

Jedan Vrhovni Centar Snage šestog reda je stacioniran točno na gravitacijskom žarištu svakog lokalnog sustava. U sustavu Satanije dodijeljeni centar snage zauzima tamni otok prostora koji se nalazi na astronomskom središtu sustava. Mnogi od tih tamnih otoka su ogromna dinamika koja mobiliziraju i usmjeravaju određene prostorne energije, a ove prirodne okolnosti učinkovito iskorištavaju Satanijski Centri Snage, čija živa masa djeluje kao spona s višim centrima, usmjeravajući struje detaljnije materijalizirane snage do Glavnih Fizičkih Kontrolora na evolucijskim planetama prostora.

2. SATANIJSKI FIZIČKI KONTROLORI

Dok Glavni Fizički Kontrolori služe zajedno sa centrima snage širom velikog svemira, njihove funkcije u lokalnom sustavu, kao što je Satanija, jednostavnije su za razumijevanje. Satanija je jedan od stotinu lokalnih sustava koji čine upravnu organizaciju zvijezda Norlatiadek, čiji su susjedni sustavi Sandmatija, Asuntija, Porogija, Sortorija, Rantulija i Glantonija. Norlatiadeški sustavi razlikuju se u mnogim aspektima,

but all are evolutionary and progressive, very much like Satania.

Satania itself is composed of over seven thousand astronomical groups, or physical systems, few of which had an origin similar to that of your solar system. The astronomic center of Satania is an enormous dark island of space which, with its attendant spheres, is situated not far from the headquarters of the system government.

Except for the presence of the assigned power center, the supervision of the entire physical-energy system of Satania is centered on Jerusem. A Master Physical Controller, stationed on this headquarters sphere, works in co-ordination with the system power center, serving as liaison chief of the power inspectors headquartered on Jerusem and functioning throughout the local system.

The circuitizing and channelizing of energy is supervised by the five hundred thousand living and intelligent energy manipulators scattered throughout Satania. Through the action of such physical controllers the supervising power centers are in complete and perfect control of a majority of the basic energies of space, including the emanations of highly heated orbs and the dark energy-charged spheres. This group of living entities can mobilize, transform, transmute, manipulate, and transmit nearly all of the physical energies of organized space.

Life has inherent capacity for the mobilization and transmutation of universal energy. You are familiar with the action of vegetable life in transforming the material energy of light into the varied manifestations of the vegetable kingdom. You also know something of the method whereby this vegetative energy can be converted into the phenomena of animal activities, but you know practically nothing of the technique of the power directors and the physical controllers, who are endowed with ability to mobilize, transform, directionize, and concentrate the manifold energies of space.

These beings of the energy realms do not directly concern themselves with energy as a component factor of living creatures, not even with the domain of physiological chemistry.

ali svi su evolucijski i progresivni, vrlo slično Sataniji.

Sama Satanija se sastoji od više od sedam tisuća astronomskih skupina, ili fizičkih sustava, od kojih su neki imali podrijetlo slično podrijetlu vašeg solarnog sustava. Astronomski centar Satanije je ogromni tamni otok prostora koji se, sa svojim pratećim sferama, nalazi nedaleko od sjedišta vlade sustava.

Osim prisutnosti dodijeljenih centara snage, nadzor nad cijelim fizičko-energetskim sustavom Satanije je lociran na Jeruzemu. Glavni Fizički Kontrolor, stacioniran na ovoj sjedišnoj sferi, radi u koordinaciji sa sustavnim centrom snage, služeći kao šef za vezu inspektora snage sa sjedištem na Jeruzemu i djelujući diljem lokalnog sustava.

Strujni krugovi i kanaliziranje energije su pod nadzorom petsto tisuća živih i inteligentnih energetskih manipulatora razasutih širom Satanije. Kroz djelovanje tih fizičkih kontrolora, nadzorni centri snage imaju potpunu i savršenu kontrolu nad većinom osnovnih energija prostora, uključujući emanacije visoko užarenih kugli i tamnih sfera nabijenih energijom. Ova skupina živih bića može mobilizirati, transformirati, transmutirati, manipulirati i prenositi gotovo sve fizičke energije organiziranog prostora.

Život ima urođenu sposobnost za mobilizaciju i transmutaciju univerzalne energije. Vi ste upoznati s djelovanjem biljnog života u transformaciji materijalne energije svjetlosti u različite pojave iz biljnog carstva. Također znate nešto o metodi kojom ta vegetativna energija može biti pretvorena u fenomene životinjskih aktivnosti, ali ne znate gotovo ništa o tehnici direktora snage i fizičkih kontrolora koji imaju sposobnost mobilizacije, transformacije, usmjeravanja i koncentriranja mnogobrojnih energija prostora.

Ova bića energetskih područja ne bave se izravno sa energijom kao sastavnim faktorom živih bića, čak ni u domeni fiziološke kemije.

They are sometimes concerned with the physical preliminaries of life, with the elaboration of those energy systems which may serve as the physical vehicles for the living energies of elementary material organisms. In a way the physical controllers are related to the preliving manifestations of material energy as the adjutant mind-spirits are concerned with the prespiritual functions of material mind.

These intelligent creatures of power control and energy direction must adjust their technique on each sphere in accordance with the physical constitution and architecture of that planet. They unfailingly utilize the calculations and deductions of their respective staffs of physicists and other technical advisers regarding the local influence of highly heated suns and other types of supercharged stars. Even the enormous cold and dark giants of space and the swarming clouds of star dust must be reckoned with; all of these material things are concerned in the practical problems of energy manipulation.

The power-energy supervision of the evolutionary inhabited worlds is the responsibility of the Master Physical Controllers, but these beings are not responsible for all energy misbehavior on Urantia. There are a number of reasons for such disturbances, some of which are beyond the domain and control of the physical custodians. Urantia is in the lines of tremendous energies, a small planet in the circuit of enormous masses, and the local controllers sometimes employ enormous numbers of their order in an effort to equalize these lines of energy. They do fairly well with regard to the physical circuits of Satania but have trouble insulating against the powerful Norlatiadek currents.

3. OUR STARRY ASSOCIATES

There are upward of two thousand brilliant suns pouring forth light and energy in Satania, and your own sun is an average blazing orb. Of the thirty suns nearest yours, only three are brighter. The Universe Power Directors initiate the specialized currents of energy which play between the individual stars and their respective systems. These solar furnaces, together with the dark giants of space, serve the power centers and physical

Ponekad se bave pripremnim fazama fizičkog života, sa razradom tih energetske sustava koji mogu poslužiti kao fizička vozila za žive energije osnovnih materijalnih organizama. Na neki način fizički kontrolori su povezani sa predživim manifestacijama materijalne energije kao što su pomoćni umni duhovi povezani sa preduhovnim funkcijama materijalnog uma.

Ta inteligentna bića koja se bave kontrolom snage i usmjeravanjem energije moraju prilagoditi svoju tehniku na svakoj sferi u skladu sa fizičkom konstitucijom i arhitekturom tog planeta. Oni nepogrešivo koriste proračune i zaključke svog osoblja u koje ulaze fizičari i ostali tehnički savjetnici u vezi s lokalnim utjecajem visoko užarenih sunaca i drugih vrsta prenapijenih zvijezda. Čak se i ogromni hladni i tamni divovi prostora i rojevi oblaka zvjezdane prašine moraju uzeti u obzir; sve te materijalne pojave ulaze u proračun praktičnih problema energetske manipulacije.

Nadzor nad snagom-energijom evolucijskih naseljenih svjetova je odgovornost Glavnih Fizičkih Kontrolora, ali ta bića nisu odgovorna za svaki slučaj nekooperativnosti energije na Urantiji. Postoji niz razloga za takve poremećaje, od kojih su neki izvan domene i kontrole fizičkih čuvara. Urantija je locirana na putanjama ogromnih energija, ona je mali planet u krugu ogromnih masa, tako da lokalni kontrolori ponekad koriste ogroman broj pripadnika svoga reda u pokušaju izjednačavanja ovih putanja energije. Oni to rade prilično dobro s obzirom na fizičke krugove Satanije, ali nailaze na probleme u pokušaju izolacije Urantije od moćnih struja Norlatiadeka.

3. NAŠI ZVJEZDANI SURADNICI

Postoji više od dvije tisuće sjajnih sunaca koja izlivaju svjetlo i energiju u Sataniji, a vaše sunce je prosječna plamena kugla. Od trideset sunaca najbližih vašem, samo tri su svjetlija. Svemirski Direktori Snage pokreću specijalizirane struje energije koje djeluju između pojedinih zvijezda i njihovih sustava. Ove solarne peći, zajedno s tamnim divovima prostora, služe centrima snage i fizičkim

controllers as way stations for the effective concentrating and directionizing of the energy circuits of the material creations.

The suns of Nebadon are not unlike those of other universes. The material composition of all suns, dark islands, planets, and satellites, even meteors, is quite identical. These suns have an average diameter of about one million miles, that of your own solar orb being slightly less. The largest star in the universe, the stellar cloud Antares, is four hundred and fifty times the diameter of your sun and is sixty million times its volume. But there is abundant space to accommodate all of these enormous suns. They have just as much comparative elbow room in space as one dozen oranges would have if they were circulating about throughout the interior of Urantia, and were the planet a hollow globe.

When suns that are too large are thrown off a nebular mother wheel, they soon break up or form double stars. All suns are originally truly gaseous, though they may later transiently exist in a semiliquid state. When your sun attained this quasi-liquid state of supergas pressure, it was not sufficiently large to split equatorially, this being one type of double star formation.

When less than one tenth the size of your sun, these fiery spheres rapidly contract, condense, and cool. When upwards of thirty times its size -- rather thirty times the gross content of actual material -- suns readily split into two separate bodies, either becoming the centers of new systems or else remaining in each other's gravity grasp and revolving about a common center as one type of double star.

The most recent of the major cosmic eruptions in Orvonton was the extraordinary double star explosion, the light of which reached Urantia in A.D. 1572. This conflagration was so intense that the explosion was clearly visible in broad daylight.

Not all stars are solid, but many of the older ones are. Some of the reddish, faintly glimmering stars have acquired a density at the center of their enormous masses which would be expressed by saying that one cubic inch of such a star, if on Urantia, would weigh six thousand pounds. The enormous pressure,

kontrolorima kao postaja za učinkovito koncentriranje i usmjeravanje energetske krugova materijalnih tvorevina.

Sunca u Nebadonu ne razlikuju se od onih u drugim svemirima. Materijalni sastav svih sunaca, tamnih otoka, planeta i satelita, čak i meteora, uglavnom je identičan. Ova sunca imaju prosječni promjer od oko sto milijuna šest stotina tisuća kilometara, odnosno vaša solarna kugla bi bila nešto manja. Najveća zvijezda u svemiru, zvjezdani oblak Antares, je četiri stotine i pedeset puta veći od promjera vašeg sunca i šezdeset milijuna puta većeg volumena. No, tu je obilje prostora za smještaj svih tih ogromnih sunaca. Oni imaju isto toliko komparativnog fizičkog prostora u svemiru kao što bi nekih desetak naranči imale kružeći unutar Urantije, da je planeta šuplja kugla.

Kad sunca koje su prevelika budu izbačena iz matičnog kotača maglice, uskoro se razbiju ili oblikuju u dvostruke zvijezde. Sva sunca su izvorno plinovita, iako ona mogu kasnije prolazno postojati u polutekućem stanju. Kada je vaše sunce postiglo ovo kvazi-tekuće stanje superplinskog pritiska, nije bilo dovoljno veliko da se podijeli ekvatorijalno, što je jedan način formiranja dvostrukih zvijezda.

Kada su manje od jedne desetine veličine vašeg sunca, ove vatrene kugle se brzo skupljaju, kondenziraju i hlade. Kada su trideset puta veće od veličine vašeg sunca -- ili bolje rečeno kada imaju trideset puta bruto sadržaj stvarnog materijala -- one se lako podijele u dva odvojena tijela, postanu ili središta novih sustava ili ostanu u uzajamnom gravitacijskom djelovanju, rotirajući oko zajedničkog središta kao neka vrsta dvostruke zvijezde.

Najskorija od velikih kozmičkih erupcija u Orvontonu je bila izuzetna eksplozija dvostruke zvijezde, od koje je svjetlo došlo na Urantiju u 1572. godini. Taj bljesak je bio toliko intenzivan da je eksplozija bila jasno vidljiva u po bijela dana.

Nisu sve zvijezde čvrste, ali mnoge od starijih su. Neke od crvenih, blago svjetlucavih zvijezda su stekle veliku gustoću u središtu svojih ogromnih masa, što se može ilustrirati ako kažemo da bi jedan kubični centimetar takve zvijezde na Urantiji težio nekih sto sedamdeset kilograma. Ogroman pritisak,

accompanied by loss of heat and circulating energy, has resulted in bringing the orbits of the basic material units closer and closer together until they now closely approach the status of electronic condensation. This process of cooling and contraction may continue to the limiting and critical explosion point of ultimatic condensation.

Most of the giant suns are relatively young; most of the dwarf stars are old, but not all. The collisional dwarfs may be very young and may glow with an intense white light, never having known an initial red stage of youthful shining. Both very young and very old suns usually shine with a reddish glow. The yellow tinge indicates moderate youth or approaching old age, but the brilliant white light signifies robust and extended adult life.

While all adolescent suns do not pass through a pulsating stage, at least not visibly, when looking out into space you may observe many of these younger stars whose gigantic respiratory heaves require from two to seven days to complete a cycle. Your own sun still carries a diminishing legacy of the mighty upswellings of its younger days, but the period has lengthened from the former three and one-half day pulsations to the present eleven and one-half year sunspot cycles.

Stellar variables have numerous origins. In some double stars the tides caused by rapidly changing distances as the two bodies swing around their orbits also occasion periodic fluctuations of light. These gravity variations produce regular and recurrent flares, just as the capture of meteors by the accretion of energy-material at the surface would result in a comparatively sudden flash of light which would speedily recede to normal brightness for that sun. Sometimes a sun will capture a stream of meteors in a line of lessened gravity opposition, and occasionally collisions cause stellar flare-ups, but the majority of such phenomena are wholly due to internal fluctuations.

In one group of variable stars the period of light fluctuation is directly dependent on luminosity, and knowledge of this fact enables astronomers to utilize such suns as universe lighthouses or accurate measuring points for the further exploration of distant star clusters.

u pratnji gubitka topline i kruženja energije, rezultira dovođenjem orbita osnovnih materijalnih jedinica bliže i bliže sve dok oni postepeno ne pridu statusu elektroničke kondenzacije. Taj proces hlađenja i skupljanja može se nastaviti do granične i kritične točke eksplozije ultimatske kondenzacije.

Većina divovskih sunaca su relativno mlada; patuljaste zvijezde su većinom stare, ali ne sve. Kolizijski patuljci mogu biti vrlo mladi i mogu sjati intenzivnom bijelom svjetlosti, kako nisu prošli kroz početni crveni stupanj mladenačkog sjaja. Oba, vrlo mlada i vrlo stara sunca, obično sjaje sa crvenkastim sjajem. Žuta boja ukazuje ili na umjerenu mladost ili na primicanje starosti, ali briljantno bijelo svjetlo označava robustan i produžen život zrele dobi.

Iako sva adolescentna sunca ne prolaze kroz pulsirajuću fazu, barem ne vidljivo, kada posmatrate svemir možete vidjeti mnoge od tih mlađih zvijezda čiji gigantski ciklusi respiratornog disanja traju dva do sedam dana. Vaše vlastito sunce još uvijek nosi manju mjeru ostavštine koja svjedoči o moćnim promjenama mlađih dana, ali ciklus je produljen od bivših tri i pol dana pulsiranja do današnjih jedanaest i pol godina koliko traje ciklus sunčevih pjega.

Zvjezdane varijable imaju brojne izvore. U nekim dvostrukim zvijezdama plime uzrokovane ubrzanim mijenjanjem udaljenosti između dva tijela koja putuju svojim orbitama, rezultiraju povremenim oscilacijama svjetlosti. Iz ovih varijacija gravitacije javljaju se redoviti i ponavljajući bljesci, baš kao što hvatanje meteora nakupljanjem energije-materije na površini rezultira relativno naglim bljeskom svjetla koji se nedugo zatim svodi na normalnu svjetlinu za to sunce. Ponekad sunce uhvatiti tok meteora u nizu umanjene gravitacijske opozicije, a povremeni sudari uzrokuju zvjezdane bljeskove, no većina takvih pojava u cijelosti proizazi iz internih promjena.

U jednoj skupini promjenljivih zvijezda razdoblje fluktacije svjetla izravno ovisi o svjetlosti, i znanje o toj činjenici omogućuje astronomima da iskoriste takva sunca kao kozmičke svjetionike ili precizne mjerne točke za daljnja istraživanja dalekih zvjezdanih klastera.

By this technique it is possible to measure stellar distances most precisely up to more than one million light-years. Better methods of space measurement and improved telescopic technique will sometime more fully disclose the ten grand divisions of the superuniverse of Orvonton; you will at least recognize eight of these immense sectors as enormous and fairly symmetrical star clusters.

4. SUN DENSITY

The mass of your sun is slightly greater than the estimate of your physicists, who have reckoned it as about two octillion (2×10^{27}) tons. It now exists about halfway between the most dense and the most diffuse stars, having about one and one-half times the density of water. But your sun is neither a liquid nor a solid -- it is gaseous -- and this is true notwithstanding the difficulty of explaining how gaseous matter can attain this and even much greater densities.

Gaseous, liquid, and solid states are matters of atomic-molecular relationships, but density is a relationship of space and mass. Density varies directly with the quantity of mass in space and inversely with the amount of space in mass, the space between the central cores of matter and the particles which whirl around these centers as well as the space within such material particles.

Cooling stars can be physically gaseous and tremendously dense at the same time. You are not familiar with the solar *supergases*, but these and other unusual forms of matter explain how even nonsolid suns can attain a density equal to iron -- about the same as Urantia -- and yet be in a highly heated gaseous state and continue to function as suns. The atoms in these dense supergases are exceptionally small; they contain few electrons. Such suns have also largely lost their free ultimatonic stores of energy.

One of your near-by suns, which started life with about the same mass as yours, has now contracted almost to the size of Urantia, having become sixty thousand times as dense as your sun. The weight of this hot-cold gaseous-solid is about one ton per cubic inch. And still this sun shines with a faint reddish glow, the senile glimmer of a dying monarch of light.

Ovom tehnikom moguće je izmjeriti zvjezdane udaljenosti najpreciznije do više od milijun svjetlosnih godina. Bolje metode mjerenja prostora i poboljšane teleskopske tehnike će potpunije otkriti deset velikih podjela nadsvemira Orvontona; ili barem ćete prepoznati osam od tih golemih sektora kao ogromne i prilično simetrične zvjezdane klastere.

4. GUSTOĆA SUNCA

Masa vašeg sunca je malo veća od procjene vaših fizičara, koji ga računaju kao tisuću osam stotina kvadriliona ($1,8 \times 10^{27}$) tona. Ono je sada na oko pola puta između najgušćih i najrjeđih zvijezda, što je oko jedan i pol puta gustoća vode. Ali vaše Sunce nije ni tekuće ni čvrsto -- ono je plinovito -- i to je istina bez obzira na poteškoće s objašnjenjem kako to plinovito stanje može postići ovu kao i mnogo veće gustoće.

Plinovita, tekuća i kruta stanja su pitanja atomskih molekularnih odnosa, ali gustoća je odnos prostora i mase. Gustoća varira izravno s količinom mase u prostoru i obrnuto s količinom prostora u masi, prostora između središnjih jezgara tvari i čestica koje se vrte oko tih centara, kao i prostora unutar samih tih materijalnih čestica.

Zvijezde koje se hlade mogu biti fizički plinovite i strahovito guste u isto vrijeme. Vi niste upoznati sa solarnim *superplinovima*, ali ti i drugi neobični oblici materije objašnjavaju kako čak i nečvrsta sunca mogu postići gustoću jednaku željezu -- otprilike jednaku gustoći Urantije -- a ipak biti u vrlo ugrijanom plinovitom stanju i dalje funkcionirati kao sunca. Atomi u ovim gustim superplinovima iznimno su mali; oni sadrže mali broj elektrona. Takva sunca također su uveliko izgubila svoje slobodne ultimatske zalihe energije.

Jedno od vaših obližnjih sunca, koje je započelo život s otprilike istom masom kao vaše, sada se skupilo gotovo do veličine Urantije nakon što je postalo šezdeset tisuća puta gušće od vašeg sunca. Težina ovog vruće-hladnog plinovito-čvrstog sunca je oko 55 kilograma po kubičnom centimetru. Ovo sunce sja sa slabim crvenkastim sjajem, staračkim svjetlucanjem umirućeg vladara svjetla.

Most of the suns, however, are not so dense. One of your nearer neighbors has a density exactly equal to that of your atmosphere at sea level. If you were in the interior of this sun, you would be unable to discern anything. And temperature permitting, you could penetrate the majority of the suns which twinkle in the night sky and notice no more matter than you perceive in the air of your earthly living rooms.

The massive sun of Veluntia, one of the largest in Orvonton, has a density only one one-thousandth that of Urantia's atmosphere. Were it in composition similar to your atmosphere and not superheated, it would be such a vacuum that human beings would speedily suffocate if they were in or on it.

Another of the Orvonton giants now has a surface temperature a trifle under three thousand degrees. Its diameter is over three hundred million miles -- ample room to accommodate your sun and the present orbit of the earth. And yet, for all this enormous size, over forty million times that of your sun, its mass is only about thirty times greater. These enormous suns have an extending fringe that reaches almost from one to the other.

5. SOLAR RADIATION

That the suns of space are not very dense is proved by the steady streams of escaping light-energies. Too great a density would retain light by opacity until the light-energy pressure reached the explosion point. There is a tremendous light or gas pressure within a sun to cause it to shoot forth such a stream of energy as to penetrate space for millions upon millions of miles to energize, light, and heat the distant planets. Fifteen feet of surface of the density of Urantia would effectually prevent the escape of all X rays and light-energies from a sun until the rising internal pressure of accumulating energies resulting from atomic dismemberment overcame gravity with a tremendous outward explosion.

Light, in the presence of the propulsive gases, is highly explosive when confined at high temperatures by opaque retaining walls.

Većina sunaca, međutim, nisu tako gusta. Jedan od vaših bližih susjeda ima gustoću točno jednaku gustoći vaše atmosfere na razini mora. Kad bi se našli u unutrašnjosti tog sunca, ne biste bili u stanju raspoznati ništa. Ako bi temperatura dopustila, ljudi bi mogli prodrijeti u većinu sunaca koja se vide na noćnom nebu i tu ne bi vidjeli više tvari nego što se vidi u zraku vaših zemaljskih dnevnih soba.

Masivno sunce Veluntija, jedno od najvećih u Orvontonu, ima gustoću od samo jedne tisućite vrijednosti Urantijine atmosfere. Da je u sastavu slično vašoj atmosferi a ne pregrijano, bilo bi takav vakuum da bi se ljudska bića brzo ugušila u njegovoj unutrašnjosti kao i na površini.

Drugi Orvontonski div sada ima temperaturu površine koja je nekih tisuću šest stotina stupnjeva. Njegov promjer je više od četiri stotine osamsto milijuna kilometara – dovoljno prostora za smještaj vašeg sunca, sa današnjom orbitom zemlje. Pa ipak, unatoč ovoj ogromnoj veličini koja je preko četrdeset milijuna puta veća od veličine vašeg sunca, njegova masa je samo oko trideset puta veća. Ova ogromna sunca imaju rese kojima se gotovo nadovezuju jedno na drugo.

5. SOLARNA RADIJACIJA

Na činjenicu da sunca prostora nisu jako gusta ukazuju ustaljene struje svjetlosnih energija koje iz njih emaniraju. Prevelika gustoća ne bi propustila svjetlo sve dok tlak svjetlosne energije ne dosegne točku eksplozije. Postoji ogroman svjetlosni ili plinski tlak unutar sunca koji uzrokuje izbacivanje takvog toka energije koji prodire u prostor na milijune i milijune kilometara i koji je izvor energije, svjetlosti i topline dalekim planetima. Pet metara površinske gustoće Urantije djelotvorno bi spriječio kompletno isijavanje rendgenskih zraka i svjetlosnih energija iz sunca sve dok povećanje unutarnjeg pritiska akumuliranih energija koje proizlaze iz cijepanja atoma ne bi savladalo gravitaciju s ogromnim isijavanjem eksplozije.

Svjetlo, u prisutnosti propulzivnih plinova, vrlo je eksplozivno kad je na visokim temperaturama i ograničeno neprozirnim nepropusnim zidovima.

Light is real. As you value energy and power on your world, sunlight would be economical at a million dollars a pound.

The interior of your sun is a vast X-ray generator. The suns are supported from within by the incessant bombardment of these mighty emanations.

It requires more than one-half million years for an X-ray-stimulated electron to work its way from the very center of an average sun up to the solar surface, whence it starts out on its space adventure, maybe to warm an inhabited planet, to be captured by a meteor, to participate in the birth of an atom, to be attracted by a highly charged dark island of space, or to find its space flight terminated by a final plunge into the surface of a sun similar to the one of its origin.

The X rays of a sun's interior charge the highly heated and agitated electrons with sufficient energy to carry them out through space, past the hosts of detaining influences of intervening matter and, in spite of divergent gravity attractions, on to the distant spheres of the remote systems. The great energy of velocity required to escape the gravity clutch of a sun is sufficient to insure that the sunbeam will travel on with unabated velocity until it encounters considerable masses of matter; whereupon it is quickly transformed into heat with the liberation of other energies.

Energy, whether as light or in other forms, in its flight through space moves straight forward. The actual particles of material existence traverse space like a fusillade. They go in a straight and unbroken line or procession except as they are acted on by superior forces, and except as they ever obey the linear-gravity pull inherent in material mass and the circular-gravity presence of the Isle of Paradise.

Solar energy may seem to be propelled in waves, but that is due to the action of coexistent and diverse influences. A given form of organized energy does not proceed in waves but in direct lines. The presence of a second or a third form of force-energy may cause the stream under observation to *appear* to travel in wavy formation, just as, in a blinding rainstorm accompanied by a

Svjetlo je stvarno. Ako se uzme u obzir cijena energije i snage na vašem svijetu, sunčeva svjetlost bi se mogla procijeniti na dva milijuna dolara po kilogramu.

Unutrašnjost vašeg sunca je ogroman generator X-zraka. Sunca su podržana iznutra neprestanim bombardiranjima tim moćnim zračenjima.

Elektronima koji su stimulirani X-zrakama potrebno je više od pola milijuna godina da nađu svoj put od centra prosječnog sunca do sunčeve površine, odakle počinju svoju prostornu avanturu bilo da ugriju neku nastanjenu planetu, uđu u sastav nekog meteora, sudjeluju u rođenju nekog atoma, budu privučeni nekim visoko nabijenim tamnim otokom prostora ili da se njegov svemirski let završi padom na površinu nekog sunca sličnog suncu njegovog podrijetla.

X-zrake iz sunčeve unutrašnjosti daju dovoljno snažan energetski naboj visoko zagrijanim i nestabilnim elektronima da ovi mogu putovati kroz prostor mimo mnoštva utjecaja i intervencija materije i unatoč suprotnih gravitacijskih privlačenja, do udaljenih sfera dalekih sustava. Potrebna je velika energija i brzina kako bi se savladala gravitacija sunca i kako bi se osiguralo da sunčeve zrake mogu putovati s nesmanjenom brzinom dok ne naiđu na znatne količine mase materije; nakon čega se brzo pretvaraju u toplinu uz oslobađanje drugih energija.

Energija, bilo kao svjetlost ili u drugim oblicima, u svom letu kroz prostor kreće se ravno naprijed. Stvarne čestice materijalnog podrijetla putuju prostorom poput metka. One idu u ravnoj i neprekinutoj liniji ili povorci, osim ako na njih djeluju moćnije sile, osim što uvijek poštuju privlačno djelovanje linearne gravitacije koje je svojstveno materijalnoj masi i kružne gravitacije prisutnosti Rajskog Otoka.

Može se činiti da se solarna energija kreće u valovima, ali to je zbog djelovanja supostojećih i različitih utjecaja. Određeni oblik organizirane energije se ne kreće u valovima, nego u ravnim linijama. Prisutnost drugog ili trećeg oblika sile-energije može uzrokovati da promatrani tok *naočigled* putuje u valovitim formacijama, baš kao što se u zasljepljujućim olujama s

heavy wind, the water sometimes appears to fall in sheets or to descend in waves. The raindrops are coming down in a direct line of unbroken procession, but the action of the wind is such as to give the visible appearance of sheets of water and waves of raindrops.

The action of certain secondary and other undiscovered energies present in the space regions of your local universe is such that solar-light emanations appear to execute certain wavy phenomena as well as to be chopped up into infinitesimal portions of definite length and weight. And, practically considered, that is exactly what happens. You can hardly hope to arrive at a better understanding of the behavior of light until such a time as you acquire a clearer concept of the interaction and interrelationship of the various space-forces and solar energies operating in the space regions of Nebadon. Your present confusion is also due to your incomplete grasp of this problem as it involves the interassociated activities of the personal and nonpersonal control of the master universe -- the presences, the performances, and the co-ordination of the Conjoint Actor and the Unqualified Absolute.

6. CALCIUM -- THE WANDERER OF SPACE

In deciphering spectral phenomena, it should be remembered that space is not empty; that light, in traversing space, is sometimes slightly modified by the various forms of energy and matter which circulate in all organized space. Some of the lines indicating unknown matter which appear in the spectra of your sun are due to modifications of well-known elements which are floating throughout space in shattered form, the atomic casualties of the fierce encounters of the solar elemental battles. Space is pervaded by these wandering derelicts, especially sodium and calcium.

Calcium is, in fact, the chief element of the matter-permeation of space throughout Orvonton. Our whole superuniverse is sprinkled with minutely pulverized stone. Stone is literally the basic building matter for the planets and spheres of space. The cosmic cloud, the great space blanket, consists for the most part of the modified atoms of calcium. The stone atom is one of the most prevalent

teškim vjetrom ponekad čini da voda pada u plohama ili da se spušta u valovima. Kapi se spuštaju u ravnoj liniji neprekinutom procesijom, ali pod utjecajem vjetra javlja se naočigledna slika o plohama vode i valovima kiše.

Djelovanje određenih sekundarnih i ostalih neotkrivenih energija prisutnih u područjima prostora vašeg lokalnog svemira je takvo da dolazi do pojave emanacija solarnog svjetla koje kao da izvršavaju određene valne fenomene i kao da se usitnjavaju u infinitezimalne dijelove određene duljine i težine. I, s praktičnog stanovišta, to je upravo ono što se događa. Teško se možete nadati da ćete doći na boljeg razumijevanja ponašanja svjetlosti sve dok ne budete stekli jasniji koncept interakcije i povezanosti različitih prostornih sila i solarnih energija koje djeluju u prostornim domenama Nebadona. Vaša današnja konfuzija također proizlazi iz vašeg nepotpunog shvaćanja ovog problema koji uključuje međupovezane aktivnosti osobne i neosobne kontrole glavnog svemira – prisutnosti, nastupe i koordinaciju Združenog Činitelja i Bezuvjetnog Apsoluta.

6. KALCIJ – SKITNICA U SVEMIRU

U dešifriranju spektralnih pojava, trebate imati na umu da prostor nije prazan; da je svjetlost, u prelaženju prostora, ponekad malo modificirana od strane raznih oblika energije i materije koje cirkuliraju u cijelom organiziranom prostoru. Neke od linija ukazuju na nepoznatu materiju koja se pojavljuje u spektru vašeg sunca zbog modifikacija već poznatih elemenata koji plutaju diljem prostora u razbijenom obliku, atomskih žrtava eksplozivnih susreta solarnih elementarnih bitaka. Prostor je prožet tim beskućnim lutalicama, a posebno natrijem i kalcijem.

Kalcij je, u stvari, glavni element koji prožima materiju u prostoru cijelog Orvontona. Naš cijeli supersvemir je posut minuciozno usitnjenim kamenom. Kamen je doslovno osnovni građevni materijal planeta i sfera prostora. Kozmički oblak, veliki prostorni pokrivač, sastoji se najvećim dijelom od modificiranih atoma kalcija. Atom kamena je jedan od najrasprostranjenih

and persistent of the elements. It not only endures solar ionization -- splitting -- but persists in an associative identity even after it has been battered by the destructive X rays and shattered by the high solar temperatures. Calcium possesses an individuality and a longevity excelling all of the more common forms of matter.

As your physicists have suspected, these mutilated remnants of solar calcium literally ride the light beams for varied distances, and thus their widespread dissemination throughout space is tremendously facilitated. The sodium atom, under certain modifications, is also capable of light and energy locomotion. The calcium feat is all the more remarkable since this element has almost twice the mass of sodium. Local space-permeation by calcium is due to the fact that it escapes from the solar photosphere, in modified form, by literally riding the outgoing sunbeams. Of all the solar elements, calcium, notwithstanding its comparative bulk -- containing as it does twenty revolving electrons -- is the most successful in escaping from the solar interior to the realms of space. This explains why there is a calcium layer, a gaseous stone surface, on the sun six thousand miles thick; and this despite the fact that nineteen lighter elements, and numerous heavier ones, are underneath.

Calcium is an active and versatile element at solar temperatures. The stone atom has two agile and loosely attached electrons in the two outer electronic circuits, which are very close together. Early in the atomic struggle it loses its outer electron; whereupon it engages in a masterful act of juggling the nineteenth electron back and forth between the nineteenth and twentieth circuits of electronic revolution. By tossing this nineteenth electron back and forth between its own orbit and that of its lost companion more than twenty-five thousand times a second, a mutilated stone atom is able partially to defy gravity and thus successfully to ride the emerging streams of light and energy, the sunbeams, to liberty and adventure. This calcium atom moves outward by alternate jerks of forward propulsion, grasping and letting go the sunbeam about twenty-five thousand times each second. And this is why stone is the chief component of the worlds of space. Calcium is the most expert solar-prison escaper.

i najtrajnih elemenata. On ne samo da podnosi solarnu ionizaciju – cijepanje – već se javlja i u jednom drugom obliku nakon bombardiranja destruktivnim X-zrakama i razbijanja visokim solarnim temperaturama. Kalcij posjeduje individualnost i dugovječnost kojima nadilazi sve druge redovitije oblike materije.

Kao što su vaši fizičari već naslutili, ovi osakaćeni ostaci solarnog kalcija doslovno jahšu na svjetlosnim zrakama i tako prelaze različite udaljenosti, što strahovito olakšava njihovo širenje cijelim prostorom. Natrijev atom, pod određenim modifikacijama, također je sposoban za kretanje svjetlom i energijom. Kalcijev uspjeh je još izvanredniji, jer taj element ima gotovo dvostruko veću masu od natrija. Prodiranje kalcija u lokalni prostor prizlazi iz činjenice da on izlazi iz sunčeve fotosfere, u modificiranom obliku, doslovnim jahanjem na izvirućim sunčevim zrakama. Od svih solarnih elemenata, kalcij, bez obzira na svoju zapreminu – kako on sadrži dvadeset orbitirajućih elektrona – je najuspješniji u bijegu iz solarne unutrašnjosti u domene prostora. To objašnjava zašto je kalcijev sloj, plinovita kamena površina, debela devet tisuća šest stotina kilometara; i to usprkos činjenici da se devetnaest lakših elemenata, i brojni teži, nalaze ispod njega.

Kalcij je aktivan i svestran element na solarnim temperaturama. Atom kamena ima dva okretna i labavo pričvršćena elektrona u dva vanjska elektronička kruga, koji su vrlo blizu jedan drugog. Rano u atomskoj borbi on gubi svoj spoljašnji elektron; nakon čega se upušta u vješt čin žongliranja devetnaestog elektrona tu i tamo između devetnaestog i dvadesetog kruga elektroničkog okretanja. Prebacivanjem ovog devetnaestog elektrona tu i tamo između njegove vlastite orbite i orbite njegovog izgubljenog pratioca više od dvadeset i pet tisuća puta u sekundi, ovaj oštećeni atom kamena je u stanju djelomično se oduprijeti gravitaciji i na taj način uspješno putovati izvirućim zrakama svjetla i energije, sunčevim zrakama, na slobodu i u avanturu. Ovaj atom kalcija putuje naizmjeničnim trzajima propulsijske koja je usmjerena naprijed, naizmjenično se vezivajući za sunčevu zraku i od nje se udaljujući oko dvadeset i pet tisuća puta u sekundi. I to je razlog zašto je kamen glavna komponenta u svjetovima prostora. Kalcij je najveći stručnjak za bijeg iz solarnog zatvora.

The agility of this acrobatic calcium electron is indicated by the fact that, when tossed by the temperature-X-ray solar forces to the circle of the higher orbit, it only remains in that orbit for about one one-millionth of a second; but before the electric-gravity power of the atomic nucleus pulls it back into its old orbit, it is able to complete one million revolutions about the atomic center.

Your sun has parted with an enormous quantity of its calcium, having lost tremendous amounts during the times of its convulsive eruptions in connection with the formation of the solar system. Much of the solar calcium is now in the outer crust of the sun.

It should be remembered that spectral analyses show only sun-surface compositions. For example: Solar spectra exhibit many iron lines, but iron is not the chief element in the sun. This phenomenon is almost wholly due to the present temperature of the sun's surface, a little less than 6,000 degrees, this temperature being very favorable to the registry of the iron spectrum.

7. SOURCES OF SOLAR ENERGY

The internal temperature of many of the suns, even your own, is much higher than is commonly believed. In the interior of a sun practically no whole atoms exist; they are all more or less shattered by the intensive X-ray bombardment which is indigenous to such high temperatures. Regardless of what material elements may appear in the outer layers of a sun, those in the interior are rendered very similar by the dissociative action of the disruptive X rays. X ray is the great leveler of atomic existence.

The surface temperature of your sun is almost 6,000 degrees, but it rapidly increases as the interior is penetrated until it attains the unbelievable height of about 35,000,000 degrees in the central regions. (All of these temperatures refer to your Fahrenheit scale.)

All of these phenomena are indicative of enormous energy expenditure, and the sources of solar energy, named in the order of their importance, are:

Na žilavost ovog akrobatskog elektrona kalcija ukazuje činjenica da, svaki put kad ga spojeno djelovanje temperature i X-zraka solarnih sila prebaci u krug više orbite, u toj orbiti ostaje oko jednog milijunskog dijela sekunde; ali prije nego ga snaga električne gravitacije atomske jezgre povuče natrag u njegovu staru orbitu, on je u stanju dovršiti milijun okretaja u atomskoj jezgri.

Vaše sunce gubi ogromnu količinu svog kalcija, a već je izgubilo ogromne količine u vrijeme svojih grčevitih erupcija prilikom formiranja Sunčevog sustava. Velik dio sunčevog kalcija je sada u vanjskoj kori sunca.

Treba imati na umu da spektralne analize pokazuju samo površinski sastav sunca. Na primjer: Sunčev spektar pokazuje mnoge linije željeza, ali željezo nije glavni element u suncu. Ovaj fenomen se gotovo u cijelosti javlja zbog sadašnje temperature sunčeve površine, koja je nešto niža od 3.300 stupnjeva, što je temperatura vrlo povoljna za registriranje spektra željeza.

7. IZVORI SUNČEVE ENERGIJE

Unutarnja temperatura mnogih sunca, čak i vašeg vlastitog, mnogo je veća nego što se obično vjeruje. U unutrašnjosti sunca gotovo da ne postoje cjeloviti atomi; svi su više ili manje razbijeni bombardiranjem intenzivnim X-zrakama koje su svojstvene tako visokim temperaturama. Bez obzira što se materijalni elementi mogu pojaviti u vanjskim slojevima sunca, oni u unutrašnjosti su svi vrlo slični zahvaljujući rascjepljujućem djelovanju disruptivnih X-zraka. X-zrake su veliki izravnivači atomskog postojanja.

Temperatura površine vašeg sunca je gotovo 3.300 stupnjeva, ali to se brzo povećava u unutrašnjosti do nevjerovatne visine od oko 19.400.000 stupnjeva u središnjim predjelima. (Sve ove temperature iskazane su u stupnjevima Celzija.)

Sve ove pojave ukazuju na ogromno trošenje energije, a izvori solarne energije po redu njihove važnosti, su:

1. Annihilation of atoms and, eventually, of electrons.
2. Transmutation of elements, including the radioactive group of energies thus liberated.
3. The accumulation and transmission of certain universal space-energies.
4. Space matter and meteors which are incessantly diving into the blazing suns.
5. Solar contraction; the cooling and consequent contraction of a sun yields energy and heat sometimes greater than that supplied by space matter.
6. Gravity action at high temperatures transforms certain circuitized power into radiative energies.
7. Recaptive light and other matter which are drawn back into the sun after having left it, together with other energies having extrasolar origin.

There exists a regulating blanket of hot gases (sometimes millions of degrees in temperature) which envelops the suns, and which acts to stabilize heat loss and otherwise prevent hazardous fluctuations of heat dissipation. During the active life of a sun the internal temperature of 35,000,000 degrees remains about the same quite regardless of the progressive fall of the external temperature.

You might try to visualize 35,000,000 degrees of heat, in association with certain gravity pressures, as the electronic boiling point. Under such pressure and at such temperature all atoms are degraded and broken up into their electronic and other ancestral components; even the electrons and other associations of ultimatons may be broken up, but the suns are not able to degrade the ultimatons.

These solar temperatures operate to enormously speed up the ultimatons and the electrons, at least such of the latter as continue to maintain their existence under these conditions. You will realize what high temperature means by way of the acceleration of ultimatonic and electronic activities when you pause to consider that one drop of ordinary water contains over one billion trillions of atoms. This is the energy of more than one hundred horsepower exerted continuously for two years. The total heat now given out by the solar system sun each second is sufficient to

1. Uništenje atoma i, na kraju, elektrona.
2. Transmutacija elemenata, uključujući radioaktivnu skupinu energija koje se time oslobađaju.
3. Akumulacija i prijenos određenih univerzalnih prostornih energija.
4. Prostorna materija i meteori koji neprestano padaju u plamena sunca.
5. Sunčeve kontrakcije; hlađenje i njegova posljedica, kontrakcija sunca, daju energiju i toplinu ponekad i veću nego što dobiva od svemirske tvari.
6. Gravitacijsko djelovanje na visokim temperaturama pretvara određene krugove snage u zračenja energija.
7. Ponovno uzimanje svjetla i drugih tvari koje su povučene natrag u sunce nakon što su bile izbačene, zajedno s drugim energijama koje nemaju podrijetlo od sunca.

Postoji regulacijski pokrivač koji se sastoji od vrućih plinova (ponekad od više milijuna stupnjeva temperature) koji obavija sunca, i koji djeluje stabilizacijski u gubitku topline i na druge načine spriječava opasne fluktuacije u oslobađanju topline. Za vrijeme radnog vijeka sunca, unutarnja temperatura je 19.400.000 stupnjeva i ostaje otprilike ista bez obzira na sve veći pad vanjske temperature.

Možete pokušati predočiti 19.400.000 stupnjeva vrućine, u suradnji s određenim pritiscima gravitacije, kao točku ključanja elektrona. Pod takvim pritiskom i na takvoj temperaturi svi atomi su razgrađeni i razbijeni u svoje elektroničke i druge izvorne komponente; čak se elektroni i drugi složeni ultimatoni mogu razbiti, ali sunca ne mogu razgraditi ultimatone.

Ove solarne temperature izazivaju enormno ubrzavanje ultimatona i elektrona, barem potonjeg koji nastavlja održavati svoje postojanje pod tim uvjetima. Vi ćete shvatiti što znači visoka temperatura zahvaljujući ubrzanju ultimatona i elektroničkih aktivnosti kada uzmete u obzir da jedna kap obične vode sadrži više od milijardu bilijuna atoma. To je energija viša od sto konjskih snaga koja djeluje kontinuirano dvije godine. Ukupna topline koja se sada isijava iz solarnog sustava sunca svake sekunda je dovoljna da

boil all the water in all the oceans on Urantia in just one second of time.

Only those suns which function in the direct channels of the main streams of universe energy can shine on forever. Such solar furnaces blaze on indefinitely, being able to replenish their material losses by the intake of space-force and analogous circulating energy. But stars far removed from these chief channels of recharging are destined to undergo energy depletion -- gradually cool off and eventually burn out.

Such dead or dying suns can be rejuvenated by collisional impact or can be recharged by certain nonluminous energy islands of space or through gravity-robbery of near-by smaller suns or systems. The majority of dead suns will experience revivification by these or other evolutionary techniques. Those which are not thus eventually recharged are destined to undergo disruption by mass explosion when the gravity condensation attains the critical level of ultimatonic condensation of energy pressure. Such disappearing suns thus become energy of the rarest form, admirably adapted to energize other more favorably situated suns.

8. SOLAR-ENERGY REACTIONS

In those suns which are encircuited in the space-energy channels, solar energy is liberated by various complex nuclear-reaction chains, the most common of which is the hydrogen-carbon-helium reaction. In this metamorphosis, carbon acts as an energy catalyst since it is in no way actually changed by this process of converting hydrogen into helium. Under certain conditions of high temperature the hydrogen penetrates the carbon nuclei. Since the carbon cannot hold more than four such protons, when this saturation state is attained, it begins to emit protons as fast as new ones arrive. In this reaction the ingoing hydrogen particles come forth as a helium atom.

Reduction of hydrogen content increases the luminosity of a sun. In the suns destined to burn out, the height of luminosity is attained at the point of hydrogen exhaustion. Subsequent to this point, brilliance is maintained by the resultant process of gravity contraction. Eventually,

prokuha svu vodu u svim oceanima na Urantiji u samo jednoj sekundi vremena.

Samo ona sunca koje djeluju u izravnim kanalima glavnih tokova kozmičke energije mogu sjati zauvijek. Takve solarne peći koje sjaje na neodređeno vrijeme, u mogućnosti su nadoknaditi svoje materijalne gubitke uzimanjem prostorne-sile i analogne kružne energije. No, zvijezde koje su udaljene od tih glavnih kanala punjenja su osuđene na gubitak energije – postupno hlađenje i na kraju izgorjevanje.

Takva mrtva ili umiruća sunca mogu se obnoviti sudarom ili se mogu napuniti određenim nesvjetlosnim energetskim otocima prostora ili putem gravitacijskog otimanja manjih sunaca ili sustava u neposrednoj blizini. Većina mrtvih sunaca će doživjeti oživljavanje ovim ili drugim evolucijskim tehnikama. Ona koja nisu na taj način napunjena su osuđena doći do prekida eksplozijom mase kada gravitacijska kondenzacija dostigne kritičnu razinu ultimatske kondenzacije eneretskog tlaka. Takva nestajuća sunca na taj način postaju energija najrijeđeg oblika, izvrsno prilagođena da daju energetski naboj drugim povoljnije smještenim suncima.

8. SOLARNO-ENERGETSKE REAKCIJE

U ta sunca koja su u krugu prostornih energetskih kanala, solarna energija se oslobađa raznim složenim nuklearno-reakcijskim lancima, od kojih je najčešća reakcija vodika-ugljika-helija. U ovoj preobrazbi, ugljik djeluje kao energetski katalizator, jer se ni na koji način zapravo ne mijenja ovim procesom pretvaranja vodika u helij. Pod određenim uvjetima visoke temperature, vodik prodire u ugljikovu jezgru. Kako ugljik ne može sadržavati više od četiri takva protona, kada je to stanje zasićenja dosegnuto, on počinje emitirati protone tako brzo kako novi dolaze. U ovoj reakciji dolazeće vodikove čestice izlaze kao atomi helija.

Smanjenjem sadržaja vodika povećava se sjaj sunca. U suncima kojima je suđeno da izgore, najveće osvjetljenje se postiže prilikom iscrpljenja vodika. Nakon ove točke, sjaj se održava procesom gravitacijske kontrakcije. Na kraju,

such a star will become a so-called white dwarf, a highly condensed sphere.

In large suns -- small circular nebulae -- when hydrogen is exhausted and gravity contraction ensues, if such a body is not sufficiently opaque to retain the internal pressure of support for the outer gas regions, then a sudden collapse occurs. The gravity-electric changes give origin to vast quantities of tiny particles devoid of electric potential, and such particles readily escape from the solar interior, thus bringing about the collapse of a gigantic sun within a few days. It was such an emigration of these "runaway particles" that occasioned the collapse of the giant nova of the Andromeda nebula about fifty years ago. This vast stellar body collapsed in forty minutes of Urantia time.

As a rule, the vast extrusion of matter continues to exist about the residual cooling sun as extensive clouds of nebular gases. And all this explains the origin of many types of irregular nebulae, such as the Crab nebula, which had its origin about nine hundred years ago, and which still exhibits the mother sphere as a lone star near the center of this irregular nebular mass.

9. SUN STABILITY

The larger suns maintain such a gravity control over their electrons that light escapes only with the aid of the powerful X rays. These helper rays penetrate all space and are concerned in the maintenance of the basic ultimatonic associations of energy. The great energy losses in the early days of a sun, subsequent to its attainment of maximum temperature -- upwards of 35,000,000 degrees -- are not so much due to light escape as to ultimatonic leakage. These ultimatonic energies escape out into space, to engage in the adventure of electronic association and energy materialization, as a veritable energy blast during adolescent solar times.

Atoms and electrons are subject to gravity. The ultimatons are not subject to local gravity, the interplay of material attraction, but they are fully obedient to absolute or Paradise gravity, to the trend, the swing, of the universal and eternal circle of the universe of universes. Ultimatonic energy does not obey the linear or

takva zvijezda će postati tzv bijeli patuljak, vrlo kondenzirana sfera.

U velikim suncima -- malim okruglim maglicama -- kada se iscrpi vodik i kada dođe do gravitacijske kontrakcije, ako takvo tijelo nije tako neprozirno da zadrži unutarnju potporu pritiska na vanjske plinske regije, dolazi do naglog kolapsa. Gravitacijsko-električne promjene daju povoda ogromnim količinama sitnih čestica koje su lišene električnog potencijala da lako pobjegnu iz solarne unutrašnjosti, čime uzrokuju slom divovskog sunca u roku od nekoliko dana. Takav odlazak tih "odbjeglih čestica" je bio uzrok kolapsa divovske nove iz Andromeda maglice prije pedesetak godina. Ovo veliko zvjezdano tijelo srušio se u četrdeset minuta Urantija vremena.

U pravilu, veliko istiskivanje materije i dalje postoji u okolici ostataka takvog sunca koje podilazi proces hlađenja u vidu opsežnih oblaka magličnih plinova. I sve to objašnjava porijeklo mnogih vrsta nepravilno oblikovanih maglica, poput Rakove, koja je imala svoje podrijetlo prije oko devetsto godina, a koja i dalje pokazuje svoju matičnu sferu u vidu osamljene zvijezde u blizini centra ove nepravilne maglične mase.

9. STABILNOST SUNCA

Veća sunca zadržavaju takvu kontrolu nad gravitacijom svojih elektrona da svjetlo može pobjeći samo uz pomoć moćnih X-zraka. Ove pomagačke zrake prodiru u sav prostor i nose odgovornost za održavanje osnovnih ultimatonskih veza energije. Veliki gubici energije u ranim danima sunca, nakon njegovog postizanja maksimalne temperature -- veće od 19.400.000 stupnjeva -- nisu tolike zbog lakog bijega kao zbog odliva ultimatonu. Ove ultimatonske energije odlaze u svemir, da sudjeluju u avanturi elektroničkog povezivanja i energetske materijalizacije, kao prave energetske eksplozije tijekom ranih sunčevih doba.

Atomi i elektroni podliježu gravitaciji. Ultimatoni ne podliježu lokalnoj gravitaciji, međudjelovanju materijalne privlačnosti, ali oni se potpuno povinuju apsolutnoj ili Rajskoj gravitaciji, trendu, rotiranju, sveopćeg i vječnog kruga svemira nad svemirima. Ultimatonska energija se ne povinuje linearnom ili

direct gravity attraction of near-by or remote material masses, but it does ever swing true to the circuit of the great ellipse of the far-flung creation.

Your own solar center radiates almost one hundred billion tons of actual matter annually, while the giant suns lose matter at a prodigious rate during their earlier growth, the first billion years. A sun's life becomes stable after the maximum of internal temperature is reached, and the subatomic energies begin to be released. And it is just at this critical point that the larger suns are given to convulsive pulsations.

Sun stability is wholly dependent on the equilibrium between gravity-heat contention -- tremendous pressures counterbalanced by unimagined temperatures. The interior gas elasticity of the suns upholds the overlying layers of varied materials, and when gravity and heat are in equilibrium, the weight of the outer materials exactly equals the temperature pressure of the underlying and interior gases. In many of the younger stars continued gravity condensation produces ever-heightening internal temperatures, and as internal heat increases, the interior X-ray pressure of supergas winds becomes so great that, in connection with the centrifugal motion, a sun begins to throw its exterior layers off into space, thus redressing the imbalance between gravity and heat.

Your own sun has long since attained relative equilibrium between its expansion and contraction cycles, those disturbances which produce the gigantic pulsations of many of the younger stars. Your sun is now passing out of its six billionth year. At the present time it is functioning through the period of greatest economy. It will shine on as of present efficiency for more than twenty-five billion years. It will probably experience a partially efficient period of decline as long as the combined periods of its youth and stabilized function.

10. ORIGIN OF INHABITED WORLDS

Some of the variable stars, in or near the state of maximum pulsation, are in process of giving origin to subsidiary systems, many of which will eventually be much like your own

izravnom djelovanju gravitacije bližih ili udaljenijih materijalnih masa, i nikada ne skreće njihov krug od velike elipse iz davnih doba stvaranja.

Vaš vlastiti solarni centar zrači nekih stotinu milijardi tona stvarne tvari godišnje, a divovska sunca gube materiju izvanrednom brzinom tijekom svog početnog rasta, u prvih milijardu godina. Život sunca postaje stabilan nakon što se postigne maksimalna unutarnja temperatura i počnu oslobađati subatomske energije. I to je upravo u ovom kritičnom trenutku da veća sunca imaju grčevita pulsiranja.

Stabilnost sunca u potpunosti ovisi o ravnoteži sukoba između gravitacije i topline – ogromnih pritisaka poništenih nezamislivim temperaturama. Unutrašnja plinska rastezljivost sunaca podupire površinske slojeve raznovrsnih materijala, a kad su gravitacija i topline u ravnoteži, težina vanjskog materijala je točno jednaka pritisku temperature od temeljnih i unutarnjih plinova. U mnogima mlađim zvijezdama kontinualna gravitacijska kondenzacija vodi stalnom podizanju unutarnje temperature, i s unutarnjim povećavanjem topline, unutarnje X-zrake pritišću superplinske vjetrove da postaju toliko veliki da, u vezi sa centrifugalnim pokretima, sunce počne izbacivati svoje vanjske slojeve u svemir, čime smiruje neravnotežu između gravitacije i topline.

Vaše vlastito sunce odavno je postigao relativnu ravnotežu između svojih ciklusa širenja i skupljanja, poremećaja koji su rezultat gigantskih pulsiranja mnogih mlađih zvijezda. Vaše sunce sada ima šest milijardi godina. U današnje vrijeme ono funkcionira kroz razdoblje najveće ekonomičnosti. Ono će učinkovito sijati više od dvadeset pet milijardi godina. Ono će vjerojatno doživjeti djelomično učinkovito razdoblje pada čije će trajanje biti jednako sumi etapa njegove mladosti i stabilizirane funkcije.

10. PORIJEKLO NASELJENIH SVJETOVA

Neke od promjenjivih zvijezda, koje su u stanju maksimalnog pulsiranja ili u blizini tog stanja, su u postupku davanja podrijetla pomoćnim sustavima, od kojih će mnogi na kraju biti slični kao vaše vlastito

sun and its revolving planets. Your sun was in just such a state of mighty pulsation when the massive Angona system swung into near approach, and the outer surface of the sun began to erupt veritable streams -- continuous sheets -- of matter. This kept up with ever-increasing violence until nearest apposition, when the limits of solar cohesion were reached and a vast pinnacle of matter, the ancestor of the solar system, was disgorged. In similar circumstances the closest approach of the attracting body sometimes draws off whole planets, even a quarter or third of a sun. These major extrusions form certain peculiar cloud-bound types of worlds, spheres much like Jupiter and Saturn.

The majority of solar systems, however, had an origin entirely different from yours, and this is true even of those which were produced by gravity-tidal technique. But no matter what technique of world building obtains, gravity always produces the solar system type of creation; that is, a central sun or dark island with planets, satellites, subsatellites, and meteors.

The physical aspects of the individual worlds are largely determined by mode of origin, astronomical situation, and physical environment. Age, size, rate of revolution, and velocity through space are also determining factors. Both the gas-contraction and the solid-accretion worlds are characterized by mountains and, during their earlier life, when not too small, by water and air. The molten-split and collisional worlds are sometimes without extensive mountain ranges.

During the earlier ages of all these new worlds, earthquakes are frequent, and they are all characterized by great physical disturbances; especially is this true of the gas-contraction spheres, the worlds born of the immense nebular rings which are left behind in the wake of the early condensation and contraction of certain individual suns. Planets having a dual origin like Urantia pass through a less violent and stormy youthful career. Even so, your world experienced an early phase of mighty upheavals, characterized by volcanoes, earthquakes, floods, and terrific storms.

sunce i njegove okrećuće planete. Vaše sunce je bilo u takvom stanju moćnog pulsiranja kada je masivni Angona sustav došao blizu, a vanjska površina sunca je počela izbacivati prave potoke – kontinuirane listove – materije. Ono je zadržalo korak sa sve većim nasiljem sve dok ovaj sustav nije došao u najbliži položaj, kada su dosegnute granice sunčeve kohezivnosti i vrhunac u izbacivanju materije, i tada je ovaj predač sunčevog sustava doživio propast. U sličnim okolnostima najbliži položaj privlačnog tijela ponekad odvodi cijele planete, čak četvrtinu ili trećinu sunca. Ova ogromna istiskivanja stvaraju određene vrste posebnih svjetova koji su obuhvaćeni oblakom, sfera poput Jupitera i Saturna.

Većina solarnih sustava, međutim, ima podrijetlo koje se u potpunosti razlikuje od vašeg, i to je istina, čak i kad je riječ o onima koji su proizvedeni gravitacijsko-plimnom tehnikom. No, bez obzira na tehniku izgradnje svijeta, gravitacija uvijek proizvodi solarne vrste stvorenih sustava; to jest, centralno sunce ili tamni otok sa planetama, satelitima, podsatelitima i meteorima.

Fizički aspekti pojedinih svjetova uveliko ovise o načinu podrijetla, astronomskoj situaciji i fizičkom okruženju. Dob, veličina, stopa okretanja i brzina kretanja kroz prostor također su odlučujući faktori. Plinovita kontrakcija kao i čvrsto srašćivanje svijeta vode stvaranju planina i tijekom njihovog ranijeg života, ako nisu premali, stvaranju vode i zraka. Svjetovi koji su nastali rastaljenom podjelom ili sudarom ponekad nemaju većih planinskih lanaca.

Tijekom ranijih dobi kod svih tih novih svjetova, potresi su česti, a svi se odlikuju velikim fizičkim poremećajima; posebno je to istina kod sfera sa plinskim kontrakcijama, svjetova rođenih od golemih magličnih prstenova koji su ostavština iz doba rane kondenzacije i skupljanja određenih pojedinačnih sunaca. Planeti koji imaju dvojno porijeklo poput Urantije prolaze kroz manje nasilne i burne mladenačke karijere. Čak i tako, vaš svijet je doživio u ranoj fazi moćne preokrete obilježene vulkanima, potresima, poplavama i nevjerojatnim olujama.

Urantia is comparatively isolated on the outskirts of Satania, your solar system, with one exception, being the farthest removed from Jerusem, while Satania itself is next to the outermost system of Norlatiadek, and this constellation is now traversing the outer fringe of Nebadon. You were truly among the least of all creation until Michael's bestowal elevated your planet to a position of honor and great universe interest. Sometimes the last is first, while truly the least becomes greatest.

Presented by an Archangel in collaboration with the Chief of Nebadon Power Centers.

Urantija je, uz jednu iznimku, relativno izolirana na periferiji vašeg solarnog sustava Satanije kao planet koji je najudaljeniji od Jeruzema, dok je sama Satanija locirana pored najudaljenijeg sustava Norlatiadeka, a to zvijezde je sada na položaju vanjske spoljašnje grupe Nebadona. Bili ste doista među najneznačajnijim tvorevinama do darivanja Mihaela kojim je vaša planeta uzvišena na položaj časti i velikog svemirskog interesa. Ponekad je posljednji prvi, dok doista najmanji postaje najveći.

Predstavio Arhanđel u suradnji s načelnikom Nebadonskih Centara Snage.